

Nr 317.

Av herr **Lindberg** i Umeå, i *anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 251, angående åtgärder för främjande av ökad bostadsproduktion m. m.*

I Kungl. Maj:ts proposition nr 251 angående åtgärder för främjande av ökad bostadsproduktion m. m. har begärts anslag till bl. a. lån för ombyggnad av bostadshus i städer och stadsliknande samhällen samt för bostadsförbättringsverksamhet på landsbygden. Ingen av dessa former eller någon annan i propositionen föreslagen är så beskaffad att stöd kan lämnas till en önskvärd bostadsförbättring av de i flertalet av våra städer, framförallt i deras ytterområden, förekommande bostadshusen av samma karaktär som de på landsbygden vanliga. Allt sedan verksamheten för bostadsförbättring på landsbygden inleddes har det varit ett önskemål att denna verksamhet skulle utsträckas att omfatta även bostadshus i städerna om dessa äro i fråga om sin beskaffenhet jämförliga med de bostadshus på landsbygden, till vilka förbättringsbidrag nu utgår, och innehavas av personer med svag ekonomi. Det har betraktats som en orättvisa, att förbättringsbidrag förvägrats de mindre bemedlade i städerna medan sådana frikostigt utgått på landsbygden. Denna orättvisa har varit särskilt framträdande i de fall då inom städerna finnas områden, som blivit inkorporerade från landskommun och som äro så belägna och ha en sådan bebyggelse att det under lång tid framåt icke kan komma i fråga att för dem upprätta stadsplan. Det har förekommit att till stad inkorporerats hela byar eller delar av byar, vilka komma att under oöverskådlig tid bibehålla sin landsbygdskaraktär. Det kan icke förefinnas något rimligt skäl att enbart på grund av den omständigheten, att dylika områden administrativt lagts under en stad, de som där bygga och bo under enahanda betingelser som landsbygdens befolkning skola förmenas det stöd för förbättring av sina bostäder, som statsmakterna lämna till landsbygden.

Ett utsträckande av bidragsverksamheten att omfatta här nämnda områden i städerna kan tänkas lämpligen ske efter någon av följande två vägar. Antingen kan den nu tillämpade formen av lån för ombyggnad av bostadshus i städer och stadsliknande samhällen kompletteras med en form av subvention, vilken i så fall skulle begränsas att utgå till ägare av mindre bostadshus inom icke stadsplanereglerade områden av städerna, givetvis efter prövning av vederbörliga myndigheter beträffande ändamålsenligheten ur olika synpunkter att förlänga användbarheten av bostadshusen i fråga, eller också kunna de för bostadsförbättringsverksamheten på landsbygden gällande bestämmelserna utsträckas att omfatta jämväl områden inom stad

och stadsliknande samhällen, vilka prövas vara till sin allmänna karaktär jämförliga med landsbygden. Den senare utvägen förefaller att vara den enklast framkomliga.

Därest riksdagen skulle finna det lämpligt att understödet till bostadsförbättring utvidgas på det sätt i denna motion ifrågasättes, torde de av Kungl. Maj:t begärda anslagen för bostadsförbättringsverksamheten böra något höjas. Med hänsyn till att det här är fråga om en ny verksamhet, vilken först efter hand kan förväntas få någon större omfattning, torde medelsbehovet under det kommande budgetåret icke bli särdeles stort. Ett anslag av 2 miljoner kronor till förbättringsbidrag och 1 miljon kronor till nybyggnadslån torde kunna anses tillräckligt för den försöksverksamhet som nu närmast kan komma i fråga.

Jag tillåter mig föreslå att riksdagen måtte besluta,

att nu gällande bestämmelser om förbättringsbidrag samt nybyggnads- och förbättringslån för bostadsbyggnadsföretag på landsbygden måtte utsträckas att omfatta jämväl sådana områden inom städer och stadsliknande samhällen, vilka till sin allmänna karaktär äro att jämföra med landsbygden; samt

att de av Kungl. Maj:t föreslagna anslagsbeloppen måtte ökas med 2 miljoner kronor till förbättringsbidrag och 1 miljon kronor till nybyggnadslån.

Stockholm den 29 maj 1941.

Elof Lindberg.
